

Čís. 4966.

Vyměřil-li nalézací soud trest v mezích zákonné sazby, jež nemá nejnížší hranice (§ 19 shrom. zák.), je odvolání veřejného obžalobce z nízké výměry trestu nepřipustné (§ 283 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 7. dubna 1934, Zm I 239/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl v neveřejném zasedání odvolání veřejného obžalobce z nízké výměry trestu z rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 1. února 1934, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem § 3 shromažďovacího zákona čís. 135/67 ř. zák.

D ů v o d y:

Odvolání státního zastupitelství z nízké výměry trestu bylo podle § 283 tr. ř. odmítnouti jako nepřipustné, ježto nalézací soud vyměřil trest v mezích zákonné sazby § 19 shromažďovacího zákona, ustanovujícího trest vězení až do šesti neděl nebo pokutu až do 2.000 Kč bez určení nejnížší hranice této trestní sazby. Poněvadž zákon v § 283 tr. ř. stanovil pro oprávnění odvolání v neprospěch obžalovaného podmínku obmezující, jež jest obžalovanému ku prospěchu, nelze její účinnost v jeho neprospěch vyloučiti výkladem, jakoby tato podmínka odpadala, jestliže předpoklady obmezení, které je jí dáno, předem jsou vyloučeny pro nedostatek spodní hranice trestní sazby; pro takový obmezující výklad není v zákoně podkladu; trest se vyměřuje stejně jako v jiných případech na podkladě trestní sazby, kterou zákonodárce pokládal za přiměřenou tíži trestného činu sazbou touto ohroženého; ustanovením § 283 tr. ř. je však bezpochybně vyjádřeno, že výměru trestu soudem prvé stolice učiněnou v mezích, které zákon sám určuje, nelze v neprospěch obžalovaného napadnouti.

Čís. 4967.

Zločinu kuplierstva, páchaného po živnostensky, sa dopúšťa majiteľ domu, ktorý v ňom prenajíma izby výhradne len prostitútkam, a to za nájomné tak vysoké, ktoré by iný nájomník neplatil, a nariadi vrátnikovi, aby aj neznámym mužom dovoľoval prichádzať do domu a vyhľadávať prostitútky.

(Rozh. zo dňa 7. apríla 1934, Zm III 407/33.)

Na najvyšší súd v trestnej veci proti A. J. a spol., obžalovaným zo zločinu kuplierstva, na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného A. J. vyniesol rozsudok, ktorým zmätočnú sťažnosť, pokiaľ uplatňovala dôvody zmätku podľa § 385, č. 1 a), b) tr. p., zamietol.

Z d ô v o d o v:

Zmätočná sťažnosť bola založená na dôvodoch zmätku podľa § 385, č. 1 a), b), 2, 3 tr. p. Dôvod zmätku podľa § 385, č. 1 a) tr. p. bol neprávom uplatňovaný námietkou, že chýba tu náležitosť skutkovej povahy trestného činu podľa § 43 tr. nov., totiž zúmyselné získanie ženy ku smilstvu. Odvolací súd zistil, že obžalovaný vo svojom dome, v ktorom do r. 1923 bol nevestinec, udržiavaný jeho matkou, prenajímal v r. 1931 8 samostatných, jednoducho zariadených izieb výhradne prostitútkam za tak vysoké nájomné, ktoré by iný nájomník neplatil, že povolil prostitútkam v jeho dome prijímať návštevy mužov aj v noci a že vrátny bol povinný za poplatok otvárať bránu aj neznámym mužom, ktorí vyhľadávali prostitútky. Z týchto zistení plynie bezpochybné, že obžalovaný týmto svojím jednaním pre svoj zisk zúmyselne sprostredkoval smilné styky medzi prostitútkami u neho ubytovanými a mužmi. Nejde tu o taký prípad, že obžalovaný azda len nezabránil takýmto stykom, lež obžalovaný cieľavedome zariadil všetko tak, aby v jeho dome bývajúcim prostitútkam čo najviac umožnil vykonávať nemravnú živnosť, aby mohly čo najviac peňazí vyrobiť a aby boly v stave platiť vysoké nájomné. V tomto jednaní obžalovaného je obsažené aj »získanie žien ku smilstvu«, lebo obžalovaný tým, že prenajímal pokoje len prostitútkam k ich smilným stykom s mužmi a že vrátnemu v tomto dome nariadil, aby aj neznámym mužom dovoľoval prichádzať do domu a vyhľadávať prostitútky, získal prostitútky ku prevádzaniu smilstva. Nešlo tu len o prenajímanie bytu pre každého nájomníka, ktorý sa hlásil o byt, lež o prenajímanie zariadených izieb výhradne prostitútkam a aj o inakšie umožnenie ich stykov s mužmi. Neprávom bol ďalej uplatňovaný tiež dôvod zmätku podľa § 385, č. 1 b) tr. p. preto, že trestný čin bol vraj mylne podradený pod ustanovenie § 45, č. 4 tr. nov. Obžalovaný sám doznal, že prenajímal pokoje výhradne prostitútkam, lebo iný nájomník by mu neplatil tak vysoké nájomné. Na základe tohoto doznania ako aj na základe tej ďalšej zistenej skutočnosti, že nájomné, ktoré obžalovaný požadoval, skutočne nezodpovedalo miestnym pomerom, odvolací súd správne uzatváral, že obžalovaný jednal zo zisťovania. Bolo-li však ďalej zistené, že obžalovaný urobil si zo svojho trestného jednania stály prameň výživy, je tu naplnená aj náležitosť § 45, č. 4 tr. nov., že totiž obžalovaný zaoberal sa kuplierstvom po živnostensky. Dôvody zmätku podľa § 385, č. 1 a), b) tr. p. sa tu tedy nevyskytujú.

Čís. 4968.

Bol-li obžalovaný na odvolacom hlavnom pojednávaní zastúpený osobitným obhájcom, niet podľa § 425, odst. 2 tr. p. zákonného dôvodu, aby rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vyhlásené, alebo za podmienok § 329, odst. 3 tr. p. doručené obžalovanému. V takom prípade lehota k ohláseniu zmätočnej sťažnosti začína i pre obžalovaného odo dňa, kedy bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vyhlásené obhájcomi.

(Rozh. zo dňa 7. apríla 1934, Zm IV 683/33.)